

Comunicat del Moviment de Treballadors Cristians d'Europa (MTCE), amb motiu del Dia d'Europa

9 de maig de 2020

Rèquiem per una Europa que ha de morir, oda a una esperada Europa

1. En aquests dies de Covid-19 estem veient com la societat i les classes populars i treballadores s'estan organitzant en xarxes de solidaritat i de suport mutu. Estem veient el renaixement de l'acció comunitària i una atenció per les persones més desprotegides. Estem veient com es reconeix cada dia el treball agosarat de la comunitat sanitària, la centralitat de les treballadores de la llar i de les treballadores que cuiden dels malalts i els dependents, l'heroisme de tantes i tants sants quotidians, com agrada anomenar-los al papa Francesc, malgrat totes les dificultats i malgrat que el virus de l'individualisme el tenim inoculat des de sempre, i més encara per part d'aquest capitalisme depredador i fratricida que ens ha portat a la vora del precipici.

2. Per això, si aquest teixit humà s'està refent des d'allò més petit, amb moltes gotes d'amor, humilitat i generositat, aspirem a veure aquestes dinàmiques en les instàncies que ens governen i també en les empreses on treballem. Així, ens dol veure com a Europa i en les institucions comunitàries els governs dels Estats membres reproduïxen en interès propi unes dinàmiques que ja es van donar, sense anar més lluny, en la crisi financera del 2008, i que s'han de superar en aquest moment tan greu.

3. L'Organització Internacional del Treball ens alerta de l'arribada d'una onada de desocupació en el món i a Europa en particular (un mínim de 12-15 milions de llocs de feina perduts) com no s'havia donat des de fa dècades. Veníem, a més, d'una situació de feblesa amb Estats del benestar infradotats en la seva acció social i en els serveis públics (per l'efecte de les polítiques d'austeritat) i un mercat laboral fortament precaritzat. És moment de fer política pel bé comú i per a això, com indica el papa Francesc, convé aplicar mesures que superin el paradigma tecnocràtic dominant acostumat.

4. Els Estats han de garantir la màxima ocupació en condicions dignes i, per a aquells que no puguin aconseguir una ocupació, proporcionar rendes vitals suficients, com ja està demanant el Papa. També és moment de demandar als grans actors del sector privat empresarial —que en la història recent s'ha beneficiat de rescat públic, com, per exemple, el sector bancari— un compromís econòmic i ètic i una distribució més equitativa de l'excedent que creïn en aquesta reconstrucció.

5. Els nostres governants i els qui els elegim hem d'aprendre del que ha passat: cal enfortir els sistemes públics de salut i de protecció social, s'han d'aplicar polítiques de regulació per a protegir als treballadors, cal reconstruir un teixit productiu i industrial de proximitat que proporcioni condicions laborals dignes, que minimitzi el perjudici al medi ambient i en el qual la ciutadania pagui un preu just pels productes èticament elaborats.

6. Ningú no dubta que, en funció de com Europa afronti la reconstrucció econòmica i social després de la pandèmia, la seva existència tindrà sentit (perquè compleix una funció) o bé s'ensorrarà. Seran necessàries polítiques de finançament comú, preferentment mutualitzada, per a sostenir la despesa pública que es generarà. Aquest és també el moment de la solidaritat, la cooperació mútua i l'acció conjunta i consensuada. La crisi sanitària ha posat en evidència la nostra interdependència i el fet que països anomenats rics visquem una experiència de pobresa i malaltia que ens acosta als països més empobrits, amb la qual cosa s'obre una oportunitat d'escoltar més clarament la crida a canviar personalment i col·lectivament. És moment d'allunyar per sempre d'Europa el populisme, el blindatge de les fronteres, la fabricació i tràfic d'armes, la marginació del diferent i el rebuig de l'immigrant. És moment de deixar de ser creditors de països pobres que han pagat àmpliament el seu deute.

7. El temps de Pasqua ens dona l'ocasió de convertir-nos i de construir entre tots, i dialogant, un model productiu socialment més inclusiu, baix en carboni i ambientalment més sostenible, en línia amb les mesures que contempla l'Acord Verd Europeu. «Ara més que mai, són les persones, les comunitats, els pobles, els que han d'estar en el centre, units per a curar, cuidar, compartir» (de la carta que el papa Francesc va dirigir als moviments populars el passat diumenge de Resurrecció).

8. Per tot això anteriorment expressat, el MTCE es reafirma en les seves opcions cristianes viscudes en el si del món obrer i en la seva aposta a favor de les classes populars i treballadores. El MTCE vol posar tot el seu esforç perquè Europa, la nostra Europa, sigui fidel a si mateixa i vulgui que tots els seus fills visquin amb plenitud la seva condició humana i la seva dignitat de filles i fills de Déu. Una Europa amb el cor obert a tots els vents de la justícia, un cor misericordiós per a protegir als seus fills més febles i per a acollir als pobres que truquen a les nostres portes.